

Ефектите от глобализацията, усилващите се успоредно с това конфликти от разнороден характер, мащабната икономическа и финансова криза водят до дълбоки и често трудно предсказуеми динамични промени във вътрешната и външна среда, пораждат рискове и заплахи, които застрашават националната и международна сигурност.

За да бъдат своевременно доловени и оценени, тези рискове и заплахи изискват всяка национална държава, водена от обща отговорност, сама да осигури ефективна система и състояние за сигурност, гарантиращи нейното собствено постъпателно и проспериращо развитие, но и пълноценно включване в международната система от пълноправни отношения и отговорности.

Това може да бъде постигнато единствено с обединение и мобилизация на цялото общество, нация и техните ресурси, при условията на строго съблюдаване на Конституцията и законите на страната.

Срещу това ни се предлагат от години партийно- конюктурни решения, крепящи и увековечаващи едно нестабилно и безотговорно статукво, често повлиявано и подкрепяно от чужди на националните интереси и цели субекти.

С публикуването на поредното [решение № 175 от 14.12.2010 г., на Комисията за разсекретяване досиетата](#)
[станаха известни поредната порция кадрови служители и сътрудници](#)
[на българските специални служби-](#)
[на работилите в МВНР посланици и генерални консули](#)

Въпросният списък не е изненада, а напълно очакван и закономерен резултат, след като през всичките години на преход отговорните за управлението на страната политически субекти и техните представители във властта, при формиране и взимане на политически, управленски и законодателни решения демонстрираха конюктурни интереси, неразбиране и безотговорност по отношение осигуряване на демократичните промени и национална сигурност.

Именно това заложи траен процес на разложение на обществения морал, националното единство, несправедливо социално подреждане и разпределение, недоверие в държавността и от там тоталното ресурсно и кадрово обезсилване на най-важните институции.

Подобни решения целяха единствено домогване и увековечаване във властта на същите тези субекти, чиято цена е пълно разминаване с непрекъснатото прокламираните и произтичащи от реалната демокрация граждански, човешки права и равнопоставеност.

Сегашните, постфактум разиграни недоволства, изненади, крайно противоречиви виждания и дори формална съпротива срещу огласяването на служители и сътрудници на българските служби от същите политически играчи, власти и институции са единствено опит за привличане на внимание и подкрепа с оглед гарантирано участие в очертаващи се на хоризонта поредни избори.

България се намира в период на труден преход, допълнително утежнен от независещи от нас фактори и обстоятелства.

В своята история ние неведнъж като народ сме доказвали, че в тежки, опасни за съществуването на нацията и държавата моменти, сме намирали, мобилизирали и използвали в пълен обем собствените си ресурси, без да се поддаваме на внушения и решения, диктувани ни отвън.

В тази връзка ние настояваме и политическите субекти, власти и институции да се отнесат компетентно и отговорно към националната сигурност на Република България, да набележат, предложат и проведат най-неотложни мерки за преустановяване на вредните за запазване единството на обществото и нацията ефекти.

София,

16 декември, 2010 г. Председател на УС на НААФ:

Тихомир Стойчев